

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

7^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 16 Απριλίου 2019 με την εξής σύνθεση:
Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου Πρόεδρος, Μιχαήλ Σειραδάκης-Εισηγητής και
Χρυσάνθη Ζαράρη, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 08.03.2019 Προδικαστική Προσφυγή, με Γενικό
Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 308/12.03.2019 της Ανώνυμης Εταιρείας με
την επωνυμία «.....» που εδρεύει στον Δήμο Ηλιούπολης
Αττικής, Λεωφόρος Βουλιαγμένης, αρ. 409, Τ.Κ. 16346, όπως νόμιμα
εκπροσωπείται.

Κατά του Οργανισμού Μεγάρου Μουσικής Αθηνών (Ο.Μ.Μ.Α.) (εφεξής
αναθέτουσα αρχή) και

Της παρεμβαίνουσας Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία
«.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» που εδρεύει στην
....., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να
ακυρωθούν αφενός η με αριθμό πρωτοκόλλου 488^α/2/14.11.2018 Απόφαση
(Απόσπασμα Πρακτικού) του Οργανισμού Μεγάρου Μουσικής Αθηνών
(Ο.Μ.Μ.Α.), δυνάμει της οποίας εγκρίθηκαν το υπ' αριθμ. 1/19.09.2018
Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας/Αξιολόγησης Προσφορών με θέμα την
αποσφράγιση των ηλεκτρονικών προσφορών των διαγωνισμού 8/2018 και το
υπ' αριθμ. 2/02.11.2018 Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας/Αξιολόγησης
Προσφορών με θέμα την αξιολόγηση των Δικαιολογητικών Συμμετοχής –
Τεχνικών Προσφορών του διαγωνισμού 8/2018 και αφετέρου η με αριθμό

Αριθμός Απόφασης: 486/2019

πρωτοκόλλου 495β/20.02.2019 Απόφαση του Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Αθηνών (Ο.Μ.Μ.Α.), δυνάμει της οποίας εγκρίθηκαν το υπ' αριθμ. 3/10.12.2018 Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας/Αξιολόγησης Προσφορών, με θέμα την αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών του διαγωνισμού 8/2018 και το υπ' αριθμ. 4/08.02.2018 Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας/Αξιολόγησης Προσφορών με θέμα την αξιολόγηση των οικονομικών προσφορών του διαγωνισμού 8/2018 κατά το μέρος που απορρίφθηκε η οικονομική προσφορά της προσφεύγουσας και αντίστοιχα έγιναν δεκτές η οικονομική προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «.....» (εφεξής «.....») και τα δικαιολογητικά συμμετοχής, η τεχνική προσφορά και η οικονομική προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «.....» (εφεξής «.....»).

Με την ασκηθείσα παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα αιτείται να γίνει δεκτή η παρέμβασή της, να απορριφθεί η υπό κρίση προσφυγή και να διατηρηθεί η ισχύς και το κύρος της με αριθμό πρωτοκόλλου 495β/20.02.2019 Απόφασης του Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Αθηνών (Ο.Μ.Μ.Α.).

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Μιχαήλ Σειραδάκη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, ο Οργανισμός Μεγάλου Μουσικής Αθηνών (Ο.Μ.Μ.Α.) ως Αναθέτουσα Αρχή προκήρυξε Διεθνή Ανοιχτό Ηλεκτρονικό Διαγωνισμό, με Αριθμό Διακήρυξης 8/2018 και Αριθμό Συστήματος Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.) 62249, η οποία απεστάλη για δημοσίευση στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 25.07.2018 και η οποία αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.) στις 25.07.2018, με μοναδικό κωδικό-Αριθμό Διαδικτυακής Ανάρτησης Μητρώου (Α.Δ.Α.Μ.) 18PROC003483281, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, αποκλειστικά βάσει τιμής, για την ανάδειξη αναδόχου για την

«ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ Ο.Μ.Μ.Α. ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑ ΧΩΡΟΥ/ΚΗΠΟΥ», (CPV 90910000-9), συνολικού προϋπολογισμού τετρακοσίων τεσσάρων χιλιάδων τετρακοσίων ογδόντα οκτώ ευρώ (404.488,00 €) συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24%, ήτοι προϋπολογισμού χωρίς Φ.Π.Α. τριακοσίων είκοσι έξι χιλιάδων διακοσίων ευρώ (326.200,00 €), με δικαίωμα προαίρεσης έως ενός (1) έτους με τους ίδιους όρους και το ίδιο μηνιαίο τίμημα, με μονομερή δήλωση που ασκείται πριν από τη λήξη της σύμβασης και υπό τους όρους του άρθρου 132 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, διάρκειας δώδεκα (12) μηνών από την υπογραφή του συμφωνητικού, με καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών την 14^η Σεπτεμβρίου 2018, ημέρα Παρασκευή και ώρα 13:00 μ.μ. και ημερομηνία ηλεκτρονικής αποσφράγισης των προσφορών την 19^η Σεπτεμβρίου 2018, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11:00 π.μ. Η προσφεύγουσα εταιρεία υπέβαλε εμπρόθεσμα στις 14.09.2018 και ώρα 12:50:14 μ.μ. την υπ' αριθμ. 109563 προσφορά της στον ανωτέρω Διαγωνισμό και πλέον με την υπό κρίση Προσφυγή της, η οποία κατατέθηκε στο Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. στις 08.03.2019, στρέφεται αφενός κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου 488^α/2/14.11.2018 Απόφασης (Απόσπασμα Πρακτικού) και αφετέρου κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου 495β/20.02.2019 Απόφασης του Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Αθηνών (Ο.Μ.Μ.Α.), η οποία κοινοποιήθηκε μέσω της «επικοινωνίας» του διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. στις 26.02.2019, οπότε και έλαβε πλήρη γνώση της η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα εταιρεία κατέθεσε στις 08.03.2019 στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.) την υπό κρίση Προσφυγή της και την κοινοποίησε στην Α.Ε.Π.Π. αυθημερόν.

2. Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται στην υπό κρίση Προσφυγή της ότι η Αναθέτουσα Αρχή έκρινε εσφαλμένα με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, κατά το μέρος που απορρίφθηκε η οικονομική προσφορά της και αντίστοιχα έγιναν δεκτές η οικονομική προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τα δικαιολογητικά συμμετοχής, η τεχνική προσφορά και η

Αριθμός Απόφασης: 486/2019

οικονομική προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «.....», για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται στην υπό κρίση προσφυγή.

3. Επειδή, η προσφεύγουσα αιτείται να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή της, να ακυρωθούν οι με αριθμό πρωτοκόλλου 488^α/2/14.11.2018 και 495β/20.02.2019 Αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Μεγάρου Μουσικής Αθηνών (Ο.Μ.Μ.Α.) που αφορούν την αξιολόγηση των προσφορών των εταιρειών που συμμετέχουν στον ανωτέρω αναφερόμενο διαγωνισμό, κατά το μέρος που πλήττονται με τους σχετικούς λόγους, σύμφωνα με όσα αναλυτικά αναφέρονται στην υπό κρίση προσφυγή.

4. Επειδή, η Προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 (κωδικός e-παραβόλου 263923781959 0507 0035), όπως εξοφλήθηκε δυνάμει του από 08.03.2019 αποδεικτικού εξόφλησης της Τράπεζας Πειραιώς, ποσού χιλίων εξακοσίων τριάντα ενός ευρώ (1.631,00 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.).

6. Επειδή, ο επίδικος Διαγωνισμός, εμπίπτει ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016.

7. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. β), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 120, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016.

Αριθμός Απόφασης: 486/2019

9. Επειδή, η Προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. α) του Ν. 4412/2016.

10. Επειδή, στις 12.03.2019, η Αναθέτουσα Αρχή προέβη στην κοινοποίηση της υπό εξέταση Προσφυγής σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, μέσω της «επικοινωνίας» του διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.

11. Επειδή, παραδεκτά και εμπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, κατατέθηκε στις 20.03.2019 στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ., η από 20 Μαρτίου 2019 παρέμβαση της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σερρών, αρ. 43, Ακαδημία Πλάτωνος Τ.Κ. 10441, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η δε παρεμβαίνουσα, έχει προφανές έννομο συμφέρον από την απόρριψη της ως άνω Προδικαστικής Προσφυγής, αφού προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της διαμορφωθείσας κατάστασης, δεδομένου ότι έχει ήδη ανακηρυχθεί προσωρινή ανάδοχος του ανωτέρω διαγωνισμού. Επομένως, η ασκηθείσα, κατά τα ανωτέρω παρέμβαση, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

12. Επειδή, η Αναθέτουσα Αρχή, προσκλήθηκε, από την Πρόεδρο του 7^{ου} Κλιμακίου, δυνάμει της υπ' αριθμ. 377/12.03.2019 Πράξης της «Περί Ορισμού Ημερομηνίας Εξέτασης Προδικαστικής Προσφυγής και Εισηγητή – Κλήση Αναθέτουσας Αρχής προ Χορήγησης Προσωρινών Μέτρων», η οποία της κοινοποιήθηκε 12.03.2019 και υπέβαλε, εντός της οριζόμενης προθεσμίας και συγκεκριμένα στις 18.03.2019, στο οικείο Κλιμάκιο, τις προβλεπόμενες από το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 9 παρ. 1 του ΠΔ 39/2017, απόψεις της, σχετικά με την υπό κρίση προσφυγή.

13. Επειδή, στην κρινόμενη Προσφυγή, η προσφεύγουσα εταιρεία, η οποία δραστηριοποιείται στο αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης και υπέβαλε παραδεκτά προσφορά στον εν λόγω διαγωνισμό, η οποία απορρίφθηκε, κατά

Αριθμός Απόφασης: 486/2019

το μέρος που επιδιώκει την ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων σχετικά με την απόρριψη της οικονομικής προσφοράς της, προσδιορίζει επακριβώς και με πλήρη σαφήνεια τους λόγους εκείνους που δικαιολογούν την επίκληση βλάβης εκ μέρους της, λόγω του ότι η οικονομική προσφορά της κρίθηκε απορριπτικά και συνεπακόλουθα θεμελιώνει κατ' αρχήν βάσιμα το πως στοιχειοθετείται εκ μέρους της η ύπαρξη άμεσου, προσωπικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για την προσβολή της με αριθμό πρωτοκόλλου 488^α/2/14.11.2018 Απόφασης (Απόσπασμα Πρακτικού) και αφετέρου της με αριθμό πρωτοκόλλου 495β/20.02.2019 Απόφασης του Οργανισμού Μεγάρου Μουσικής Αθηνών (Ο.Μ.Μ.Α.), καθώς σε περίπτωση ακύρωσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων, με συνέπεια την αποδοχή της προσφοράς της προσφεύγουσας και την απόρριψη των προσφορών των οικονομικών φορέων με την επωνυμία «.....» και «.....», η προσφεύγουσα θα έχει υποβάλλει τη μοναδική παραδεκτή προσφορά, η οποία ήταν ταυτόχρονα και η χαμηλότερη και θα ανακηρυχθεί αυτή μειοδότης του διαγωνισμού.

14. Επειδή, όπως παγίως έχει κριθεί από τη νομολογία, διαγωνιζόμενος ο οποίος νομίμως αποκλείεται από διαγωνισμό δεν έχει έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου, δοθέντος ότι με τον αποκλεισμό του καθίσταται, ως προς το διαγωνισμό αυτό, τρίτος (βλ. ΕΑ ΣτΕ 301/2011, 748/2010, 1317/2009, ΣτΕ 2817/2008, 1450/2007 και 666/2006). Κατ' εξαίρεση, όμως, και προς διασφάλιση της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφανση των αρχών της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας που διέπουν το σύνολο του κοινοτικού (ενωσιακού πλέον) δικαίου των δημοσίων συμβάσεων, με έννομο συμφέρον προβάλλει ισχυρισμούς αναφερόμενους αποκλειστικώς στην αποδοχή της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου με εκείνον που αιτιολόγησε την αιτιολογία αποκλεισμού του (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 174/2016, 44/2014, 106/2013, 380/2012, 671/2011, 1156, 329/2010, 246/2009, κ.α.). Εξάλλου, εφόσον ίσταται ο αποκλεισμός του προσφεύγοντος, άνευ εννόμου συμφέροντος, καταρχήν, προβάλλονται λόγοι

που αφορούν πλημμέλειες των προσφορών των λοιπών διαγωνιζομένων (ΣΤΕ Ολ 697/1951 κ.α.), εφόσον πάντως, οι σχετικές αιτιάσεις δεν συνδέονται με τη διασφάλιση της αρχής του ίσου μέτρου κρίσεως (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 174/2016, 379-380/2012, πρβλ. ΕΑ 44/2012, 259/2012, 450/2011, κ.α., βλ. βλ. Πυργάκη «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», σελ. 430 επ. παρ. 12.6.5.).

15. Επειδή, περαιτέρω, ως προς την προβολή λόγων ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, οι οποίοι αφορούν πλημμέλειες των προσφορών των εταιρειών με την επωνυμία «.....» και «.....», λεκτέα τυγχάνουν τα εξής. Συγκεκριμένα, υπό το φως των εξελίξεων και των ζυμώσεων που σημειώνονται σε νομολογιακό επίπεδο τόσο ενώπιον του ΔΕΕ όσο και ενώπιον του ΣΤΕ αναφορικά με το έννομο συμφέρον (βλ. αναλυτικά τη μελέτη του Παρέδρου του ΣΤΕ, Νικόλαου Κ. Μαρκόπουλου, «Το έννομο συμφέρον αποκλεισθέντος οικονομικού φορέα για την προσβολή πράξεων της διαγωνιστικής διαδικασίας αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων»), η προσφεύγουσα κρίνεται ότι έχει κατ' αρχήν έννομο συμφέρον για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής, σύμφωνα με τα αμέσως κατωτέρω εκτιθέμενα. Όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων της Οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, της 21^{ης} Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (L 395/33/30.12.1989), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, δυνάμει της Οδηγίας 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11^{ης} Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των Οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων (L 335/31/20.12.2007) και δη τη σκέψη 17 του προοιμίου της Οδηγίας 2007/66/ΕΚ, του άρθρου 1, παρ. 3 της Οδηγίας 89/665/ΕΟΚ (όπως τροποποιήθηκε και ισχύει) το νέο άρθρο 2α, παρ. 2, εδάφιο β', ορίζει ότι: «Οι προσφέροντες θεωρούνται ως ενδιαφερόμενοι εφόσον δεν έχουν αποκλεισθεί ακόμη οριστικά.

Ο αποκλεισμός είναι οριστικός εφόσον έχει κοινοποιηθεί στους ενδιαφερομένους προσφέροντες και έχει θεωρηθεί νόμιμος από ανεξάρτητο όργανο προσφυγής ή, εάν δεν μπορεί πλέον να ασκηθεί προσφυγή.». Συγκεκριμένα, όπως κρίθηκε από το ΔΕΕ (Απόφαση της 11^{ης} Μαΐου 2017, υπόθεση C-131/16, Archus sp. z o.o. & Gama Jacek Lipik κατά Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., EU:C:2017:358, σκέψεις 51 και 55-59): «51. ...στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης, κάθε προσφέρων έχει έννομο συμφέρον που αντιστοιχεί στον αποκλεισμό της προσφοράς των άλλων, με σκοπό να του ανατεθεί η δημόσια σύμβαση (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 4^{ης} Ιουλίου 2013, *Fastweb*, υπόθεση C-100/12, EU:C:2013:448, σκέψη 33, της 5^{ης} Απριλίου 2016, *PFE*, υπόθεση C-689/13, EU:C:2016:199, σκέψη 27, καθώς και της 21^{ης} Δεκεμβρίου 2016, *Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich* υπόθεση C-355/15, EU:C:2016:988, σκέψη 29), ανεξαρτήτως του αριθμού των μετεχόντων στη διαδικασία και του αριθμού των μετεχόντων οι οποίοι άσκησαν προσφυγή (βλ., συναφώς, απόφαση της 5^{ης} Απριλίου 2016, *PFE*, υπόθεση C-689/13, EU:C:2016:199, σκέψη 29).» και ακολούθως: «55. Στην περίπτωση αυτή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο προσφέρων που άσκησε την προσφυγή έχει έννομο συμφέρον να απορριφθεί η προσφορά του αναδόχου, πράγμα το οποίο μπορεί ενδεχομένως να καταλήξει στη διαπίστωση της αδυναμίας της αναθέτουσας αρχής να επιλέξει νομότυπη προσφορά (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 4^{ης} Ιουλίου 2013, *Fastweb*, υπόθεση C-100/12, EU:C:2013:448, σκέψη 33, καθώς και της 5^{ης} Απριλίου 2016, *PFE*, υπόθεση C-689/13, EU:C:2016:199, σκέψη 24).

56. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από τις διατάξεις του άρθρου 2α, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 92/13, όπου προβλέπεται ρητώς δικαίωμα των προσφερόντων οι οποίοι δεν έχουν αποκλεισθεί οριστικώς να προσφεύγουν, μεταξύ άλλων, κατά των αποφάσεων των αναθετόντων φορέων για την ανάθεση σύμβασης.

57. Είναι ασφαλώς αληθές ότι το Δικαστήριο έκρινε, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 21^{ης} Δεκεμβρίου 2016, *Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich* (υπόθεση C-355/15,

ΕΥ:C:2016:988, σκέψεις 13 έως 16, 31 και 36), ότι ο προσφέρων του οποίου η προσφορά απορρίφθηκε από την αναθέτουσα αρχή στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης ενδέχεται να μην έχει τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής κατά της απόφασης για την ανάθεση της εν λόγω σύμβασης. Παρά ταύτα, στην υπόθεση εκείνη, η απόφαση περί αποκλεισμού του οικείου προσφέροντος επικυρώθηκε με απόφαση η οποία περιβλήθηκε την ισχύ δεδικασμένου προτού αποφανθεί το δικαστήριο που επιλήφθηκε της προσφυγής κατά της απόφασης για την ανάθεση της δημόσιας σύμβασης, οπότε ο εν λόγω προσφέρων έπρεπε να θεωρηθεί ως οριστικώς αποκλεισθείς από τη διαδικασία σύναψης της επίμαχης δημόσιας σύμβασης.

58. [...]. Υπό τις συνθήκες αυτές, η έννοια της συγκεκριμένης σύμβασης του άρθρου 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/13 μπορεί, κατά περίπτωση, να αφορά την ενδεχόμενη κίνηση νέας διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης.

59. Από τις ανωτέρω εκτιμήσεις προκύπτει ότι η οδηγία 92/13 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, στην οποία μια διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης κατέληξε στην υποβολή δύο προσφορών και στην ταυτόχρονη έκδοση δύο αποφάσεων από την αναθέτουσα αρχή εκ των οποίων η πρώτη απορρίπτει την προσφορά ενός εκ των προσφερόντων και η δεύτερη αναθέτει τη δημόσια σύμβαση στον άλλον, ο αποκλεισθείς προσφέρων ο οποίος ασκεί προσφυγή κατά των ανωτέρω δύο αποφάσεων πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ζητήσει την απόρριψη της προσφοράς του αναδόχου, πράγμα το οποίο συνεπάγεται ότι η έννοια της «συγκεκριμένης σύμβασης» του άρθρου 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/13 μπορεί, κατά περίπτωση, να αφορά την ενδεχόμενη κίνηση νέας διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης.». Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, η προσφεύγουσα, καίτοι η προσφορά της απορρίφθηκε από την αναθέτουσα αρχή, δεν έχει καταστεί ακόμα «τρίτος» ως προς τη συνέχιση του εν λόγω διαγωνισμού (βλ. συναφώς και ΕΑ ΣΤΕ 22/2018, σκ. 71-73 και ΣΤΕ 144/2018), καθώς ο αποκλεισμός της, δεν έχει εισέτι καταστεί οριστικός. Ως εκ τούτου, όπως δέχεται πλέον και το ΔΕΕ (βλ. αναλυτικά τη μελέτη του Παρέδρου του ΣΤΕ, Νικόλαου Κ. Μαρκόπουλου, «Το έννομο συμφέρον αποκλεισθέντος

οικονομικού φορέα για την προσβολή πράξεων της διαγωνιστικής διαδικασίας αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων», σελ. 10 και Dr. Albert Sanchez-Graells, ECJ extends the Manova principles to the submission of samples & clarifies the scope of remedies directive in a procurement setting (C-131/16), διαθέσιμο στην ιστοσελίδα <https://albert-sanchezgraells.squarespace.com/?offset=1495004700399>), το έννομο συμφέρον αποκλεισθέντος υποψηφίου, καταλαμβάνει και το συμφέρον ματαίωσης του διαγωνισμού μόνο στο στάδιο ανάθεσης του διαγωνισμού, με την προσδοκία επαναπροκήρυξης της ίδιας ακριβώς διαγωνιστικής διαδικασίας, στην οποία ο προσφεύγων, με διορθωμένα τα πλημμελή δικαιολογητικά του, θα μπορέσει εκ νέου να λάβει μέρος νόμιμα στη νέα προκηρυχθείσα διαγωνιστική διαδικασία, όπως εν προκειμένω. Η ανωτέρω ερμηνεία εναρμονίζεται και με το δικαιοπολιτικό σκοπό θεσπίσεως, από την Οδηγία 2007/66, της διατάξεως του άρθρου 2α της Οδηγίας 89/665 και της Οδηγίας 92/13, ο οποίος συνίσταται στην ανάγκη πρόβλεψης αποτελεσματικής προσφυγής στο χρονικό στάδιο *«μεταξύ της απόφασης για ανάθεση σύμβασης και της σύναψης της σχετικής σύμβασης»*. Συνεπώς, κατ' αρχήν παραδεκτά ασκείται η υπό κρίση προσφυγή από άποψη εννόμου συμφέροντος, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της προσβαλλόμενης απόφασης για την αποδοχή των προσφορών των εταιρειών με την επωνυμία «.....» και «.....» και την ανάδειξη της πρώτης, ως προσωρινού αναδόχου του εν λόγω διαγωνισμού.

Νομίμως και κατ' αρχήν παραδεκτώς φέρεται προς εξέταση ενώπιον του 7^{ου} Κλιμακίου της Α.Ε.Π.Π.

16. Επειδή, στο άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) που είναι εφαρμοστέος στον επίμαχο διαγωνισμό, ορίζεται ότι: *«Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των*

ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης.

Ο σχεδιασμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δεν γίνεται με σκοπό την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Βιβλίου (άρθρα 3 έως 221) ή τον τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού. Ο ανταγωνισμός θεωρείται ότι περιορίζεται τεχνητά όταν οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων.

Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων.».

17.Επειδή, στο άρθρο 91 «Λόγοι απόρριψης προσφορών» του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:

α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαραίπτων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης.

β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102.

γ) Για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 102.

δ) Η οποία είναι εναλλακτική προσφορά, αν τέτοια δεν επιτρέπεται ή, αν επιτρέπεται, δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις των εγγράφων της σύμβασης.

ε) Η οποία υποβάλλεται από έναν προσφέροντα που έχει υποβάλει δύο ή περισσότερες προσφορές εκτός αν επιτρέπεται η υποβολή εναλλακτικής

προσφοράς. Ο περιορισμός αυτός ισχύει, υπό τους όρους της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 73 και στην περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων με κοινά μέλη, καθώς και στην περίπτωση οικονομικών φορέων που συμμετέχουν είτε αυτοτελώς είτε ως μέλη ενώσεων.

στ) Προσφορά υπό αίρεση.

ζ) Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης έργου, μελέτης ή παροχής τεχνικών και λοιπών συναφών επιστημονικών υπηρεσιών στις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 2 του άρθρου 95.

η) Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης προμηθειών ή γενικών υπηρεσιών, προσφορά η οποία θέτει όρο αναπροσαρμογής, χωρίς αυτό να προβλέπεται από τα έγγραφα της σύμβασης ή, εφόσον στα έγγραφα της σύμβασης προβλέπεται η κατάθεση δειγμάτων, η μη προσήκουσα κατάθεση τους.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται αναλόγως στο πλαίσιο της διαδικασίας αξιολόγησης των αιτήσεων συμμετοχής στην κλειστή διαδικασία, τη διαδικασία του ανταγωνιστικού διαλόγου, στην ανταγωνιστική διαδικασία με διαπραγμάτευση ή στη σύμπραξη καινοτομίας.».

18.Επειδή, στο άρθρο 68 του Ν. 3863/2010, ως ισχύει και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι: «1. Η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, δηλαδή το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, η οποία (αρχή) αναθέτει απευθείας ή προκηρύσσει διαγωνισμό για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, υποχρεούται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής:

α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο.

β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας.

γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι.

δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων.

ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά.

στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων.

Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι.»

***Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 1 άρθρου 22 του Ν.4144/2013, ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

«2.α) Οι πράξεις επιβολής προστίμου που επιβάλλονται σε βάρος εταιρειών παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης καταχωρούνται στο αντίστοιχο «Μητρώο Παραβατών Εταιρειών Παροχής Υπηρεσιών Καθαρισμού ή/και Φύλαξης» που τηρείται στη Διεύθυνση Προγραμματισμού και Συντονισμού του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας.

β) Η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται, αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των προσφορών, να υποβάλει γραπτό αίτημα προς τη Διεύθυνση Προγραμματισμού και Συντονισμού του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας για τη χορήγηση πιστοποιητικού, από το οποίο να προκύπτουν όλες οι πράξεις επιβολής προστίμου που έχουν εκδοθεί σε βάρος εκάστου των υποψήφιων εργολάβων. Το πιστοποιητικό αποστέλλεται στην αναθέτουσα αρχή μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την υποβολή του αιτήματος. Σε περίπτωση άπρακτης παρέλευσης της προθεσμίας, η αναθέτουσα αρχή δικαιούται να προχωρήσει στη σύναψη της σύμβασης.

«γ) Η αναθέτουσα αρχή αποκλείει από τη σύναψη της σύμβασης τις υποψήφιες εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης εάν έχουν επιβληθεί

σε βάρος τους, μέσα σε χρονικό διάστημα δύο (2) ετών πριν από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς, τρεις (3) πράξεις επιβολής προστίμου από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας που χαρακτηρίζονται, σύμφωνα με την υπουργική απόφαση 2063/Δ1632/2011 (Β` 266), όπως εκάστοτε ισχύει, ως «υψηλής» ή «πολύ υψηλής» σοβαρότητας, οι οποίες προκύπτουν αθροιστικά, από τρεις (3) διενεργηθέντες ελέγχους ή δύο (2) πράξεις επιβολής προστίμου από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας που αφορούν την αδήλωτη εργασία, οι οποίες προκύπτουν αθροιστικά από δύο (2) διενεργηθέντες ελέγχους. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποκλείσει από τη σύναψη της σύμβασης τις υποψήφιες εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης: αα) οι οποίες έχουν κηρυχθεί έκπτωτες κατ` εφαρμογή της παραγράφου 7 του παρόντος μέσα σε χρονικό διάστημα τριών (3) ετών πριν από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς ή ββ) στις οποίες έχει επιβληθεί η κύρωση της προσωρινής διακοπής της λειτουργίας συγκεκριμένης παραγωγικής διαδικασίας ή τμήματος ή τμημάτων ή του συνόλου της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης κατ` εφαρμογή της παρ. 1B του άρθρου 24 του ν. 3996/2011 (Α` 170) μέσα σε χρονικό διάστημα τριών (3) ετών πριν από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς.».

***Η περ.γ` αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 39 παρ.Β του Ν.4488/2017, ΦΕΚ Α 137/13.9.2017.

δ) Για το χρονικό διάστημα που δεν καλύπτεται από το «Μητρώο Παραβατών Εταιρειών Παροχής Υπηρεσιών Καθαρισμού ή/και Φύλαξης» οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης προσκομίζουν υποχρεωτικά ένορκη βεβαίωση του νομίμου εκπροσώπου αυτών ενώπιον συμβολαιογράφου, περί μη επιβολής σε βάρος τους πράξης επιβολής προστίμου για παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας «υψηλής» ή «πολύ υψηλής» σοβαρότητας.»

***Η πιο πάνω νέα παράγραφος 2 προστέθηκε με την παράγραφο 2 άρθρου 22 του Ν.4144/2013, ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

«3. Στη σύμβαση που συνάπτει η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή με τους εργολάβους περιλαμβάνονται τα στοιχεία α έως στ της πρώτης παραγράφου, καθώς και ειδικός όρος για την εφαρμογή των διατάξεων της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας περί υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων και πρόληψης του επαγγελματικού κινδύνου. Όταν δεν αναγράφονται τα ανωτέρω στοιχεία και όροι, η σύμβαση είναι άκυρη και απορρίπτεται η δαπάνη πληρωμής.»

***Η παράγραφος 3 (πρώην 2) αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 3 άρθρου 22 του Ν.4144/2013, ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

4 3. Εργολάβος που αναθέτει την εκτέλεση του έργου ή μέρος του έργου σε υπεργολάβο, υποχρεούται άμεσα να ενημερώνει εγγράφως τον αποδέκτη των υπηρεσιών. Ο εργολάβος και ο υπεργολάβος ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, έναντι των εργαζομένων για την καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών.

«5. Όταν οι υπηρεσίες ή οι επιτροπές παρακολούθησης καλής εκτέλεσης του έργου του αποδέκτη των υπηρεσιών διαπιστώνουν παραβάσεις των όρων του παρόντος άρθρου κατά τη διάρκεια υλοποίησης του έργου, η σύμβαση καταγγέλλεται από την αναθέτουσα αρχή. Όταν οι παραβάσεις διαπιστώνονται κατά την παραλαβή του έργου, τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση δεν ικανοποιούνται, καταβάλλονται, όμως, από τον αποδέκτη των υπηρεσιών οι αποδοχές στους εργαζομένους και αποδίδονται οι ασφαλιστικές τους εισφορές.»

***Η παράγραφος 5 (πρώην 4) αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 4 άρθρου 22 του Ν.4144/2013, ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

***Η περίπτωση β' της παρ.6 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 11 του άρθρου 24 Ν.3996/2011, ΦΕΚ Α 170/5.8.2011.

6. (5). Στις επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα που απασχολούν πάνω από πενήντα (50) άτομα και υποχρεούνται από την κείμενη νομοθεσία, τον οργανισμό ή τον κανονισμό τους να προβαίνουν σε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος με διακήρυξη, εφαρμόζονται οι προηγούμενες παράγραφοι. Όταν δεν έχουν τέτοια υποχρέωση και συνάπτουν σύμβαση εργολαβίας του

περιεχομένου της παραγράφου 1, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου.

«7. Όταν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ) και του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ διαπιστώνουν παραβάσεις που αφορούν την αδήλωτη εργασία, την παράνομη απασχόληση αλλοδαπών ή παραβάσεις της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας, ενημερώνουν εγγράφως την αναθέτουσα αρχή. Επίσης, ενημερώνουν εγγράφως την αναθέτουσα αρχή για τις πράξεις επιβολής προστίμου που αφορούν τις ανωτέρω διαπιστωθείσες παραβάσεις. Η πράξη επιβολής προστίμου στον εργολάβο για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας που χαρακτηρίζονται από τις κείμενες διατάξεις ως «υψηλής» ή «πολύ υψηλής» σοβαρότητας για δεύτερη φορά κατά τη διάρκεια λειτουργίας της σύμβασης οδηγεί υποχρεωτικά στην καταγγελία της σύμβασης από την αναθέτουσα αρχή και στην κήρυξη του εργολάβου έκπτωτου.»

***Η παράγραφος 7 (πρώην 6),όπως είχε τροποποιηθεί με την παρ.11 του άρθρου 24 Ν.3996/2011,ΦΕΚ Α 170, αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 5 άρθρου 22 Ν.4144/2013, ΦΕΚ Α 88/18.4.2013.

8 7. Ο εργολάβος υποχρεούται να εφοδιάζει τους εργαζόμενους με αντίγραφο της κατάστασης προσωπικού ή απόσπασμα αυτής όταν απασχολούνται εκτός της έδρας της επιχείρησης.».

19.Επειδή, περαιτέρω, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (ΕΑ ΣΤΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό Διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον Διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς

δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Ενόψει τούτων, αλλά και των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων κατά το πνεύμα τόσο της κοινοτικής όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στο Διαγωνισμό. Σύμφωνα δε με την αρχή της τυπικότητας που διέπει όλους τους δημόσιους διαγωνισμούς, η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του διαγωνισμού (ΟΛΣΤΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους (ΕλΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Ομοίως, η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκ. 25 και C-599/10, SAG ELV Slovenko κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκ. 27).

20. Επειδή, περαιτέρω, η ρητή παραπομπή της Διακήρυξης σε συγκεκριμένες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τις καθιστά τμήμα του νομικού πλαισίου που διέπει τη διαγωνιστική διαδικασία, το οποίο δεσμεύει, κατά τα ανωτέρω, τόσο τη Διοίκηση όσο και τους υποψηφίους αναδόχους που συμμετέχουν σε αυτήν (ΕλΣυν 1434/2017). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της Διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς

δικαιϊκού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο Διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕλΣυν 70/2006). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της Διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕλΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000 και VI Τμήμα ΕΣ 78/2007). Ως εκ τούτου, προσφορές που δεν πληρούν τις ανωτέρω απαιτήσεις, καθίστανται απορριπτέες, ακόμη και στις περιπτώσεις που η Διακήρυξη δεν αναφέρει ρητά (κατά μείζονα δε λόγο, όταν ορίζει) ότι οι εν λόγω απαιτήσεις τάσσονται επί ποινή αποκλεισμού (ΕΑ ΣΤΕ 79/2009, πρβλ. ΕΑ ΣΤΕ 26/2007 κ.ά., βλ. και Γνμδ ΝΣΚ 70/2002 που ορίζει ότι σε περίπτωση που η ίδια η Διακήρυξη χρησιμοποιεί όρους, όπως «*με ποινή αποκλεισμού...*», «*με ποινή απαραδέκτου οι συμμετέχοντες πρέπει...*» ή άλλους παρόμοιους, είναι προφανές ότι οι όροι αυτοί θεωρούνται ουσιώδεις και συνεπώς οποιαδήποτε απόκλιση της προσφοράς από αυτούς οδηγεί σε απόρριψη της. Το ίδιο αφορά προφανώς και τη διαπίστωση της συνδρομής των τεχνικών προδιαγραφών, αλλά και των δικαιολογητικών συμμετοχής, τα οποία προβλέπονται ως όροι επί ποινή αποκλεισμού από τη Διακήρυξη.

21. Επειδή, γίνεται συνεπώς δεκτό ότι οι τεχνικές προδιαγραφές που τίθενται από τη Διακήρυξη, όπως εξάλλου και τα οικεία δικαιολογητικά, πρέπει να συντρέχουν κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών και η διάγνωση της κατά τον χρόνο εκείνο ελλείψεώς τους συνεπάγεται δέσμια αρμοδιότητα της

Επιτροπής του Διαγωνισμού να αποκλείσει την παρουσιάζουσα έλλειψη προσφορά (ΣΤΕ 743/2000), ενώ δεν είναι δυνατό εκ των υστέρων να προσκομιστούν νέα κρίσιμα κατά τη Διακήρυξη στοιχεία (ΣΤΕ 436/2002), όπως και δεν είναι δυνατή η λήψη υπόψη κατά τη διαδικασία ανάθεσης προσόντος που ενώ όχι μόνο δεν αποδείχθηκε αλλά και ουσιαστικά έλειπε, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, τυχόν απεκτήθη μεταγενεστέρως, καθώς έτσι θα παραβιαζόταν η αρχή της τυπικότητας του διαγωνισμού και ασφάλειας αυτού, εκθέτοντας την κατακυρωτική κρίση σε τυχαία, μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα. Τα παραπάνω προκύπτουν και εκ της αρχής της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης και την κρίση επί των προδιαγραφών και των προσκομιζομένων δικαιολογητικών ενός εκάστου υποψηφίου οικονομικού φορέα, κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες τόσο κατά το στάδιο της υποβολής, όσο και κατά το στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών των υποψηφίων (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 *Siac Construction Ltd*, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25^{ης} Απριλίου 1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54), δεδομένου ότι οι προσφορές των τελευταίων θα αξιολογηθούν στα επόμενα στάδια της διαγωνιστικής διαδικασίας, επί τη βάση των όσων δήλωσαν, προσκόμισαν και εν τέλει ίσχυαν, όπως αυτά αποκρυσταλλώθηκαν κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο της υποβολής των προσφορών.

22. Επειδή, ειδικότερα, η διαδικασία ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, όπως η τελευταία αντικατέστησε την Οδηγία 2004/18/ΕΚ, περιείχε ωστόσο όμοια με αυτήν ρύθμιση, διέπεται από την αρχή της διαφάνειας ως βασική προϋπόθεσή της, προς διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων. Ως εκ τούτου συνάγεται ότι όλοι οι όροι και οι λεπτομέρειες διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, με ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του

Αριθμός Απόφασης: 486/2019

διαγωνισμού, κατά τρόπο ώστε, αφενός μεν να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και έχοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύσουν με τον ίδιο τρόπο, ώστε κάθε ενδιαφερόμενος αφενός μεν να διαθέτει όλες τις πληροφορίες που του είναι απαραίτητες για να αποφασίσει αν θα μετάσχει ή μη στον προκηρυχθέντα Διαγωνισμό, αφετέρου δε έκαστος ενδιαφερόμενος να έχει, σε περίπτωση συμμετοχής του στο Διαγωνισμό, τις αυτές ακριβώς με τους λοιπούς διαγωνιζομένους ευκαιρίες κατά το στάδιο προετοιμασίας και υποβολής της προσφοράς του και εκ τρίτου να παρέχεται στην αναθέτουσα αρχή η δυνατότητα να ελέγξει αν όντως οι προσφορές των διαγωνιζομένων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ. Ράικο Δ., «Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων», Αθήνα-Θεσ/νική, 2014, σελ. 177, υπ' αριθμ. 2/23.07.2014 Κατευθυντήρια Οδηγία της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., ΔΕΚ, απόφαση της 29.4.2004, C- 496/99 P, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκ. 111, πρβλ. και αποφάσεις της 20.9.1988, C-31/87, Beentjes, της 25.4.1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54, της 18.10.2001, C-19/00, SIAC Construction Ltd, της 12.12.2002, C-470/99, Universale-Bau AG, της 4.12.2003, C-448/01, EVN AG, WienstrommGmbH, eVigilo της 12.03.2015, C-538/13, σκέψη 33, Επιτροπή κατά Δανίας, της 22.06.1993, C-243/89, σκέψη 33, Επιτροπή κατά Βελγίου, της 25.04.1996, C-87/94, σκέψη 51, SIAC Construction, της 18.10.2001, C-19/00, σκέψη 33, Μηχανική, της 16.12.2008, C-213/07, σκέψη 45, MT Højgaard και Züblin, της 24.05.2016, C-396/14, σκέψη 37, Universale-Bau, της 12.12.2002, C-470/99, σκέψη 93, SAG ELV Slovensko κ.λπ., της 29.03.2012, C-599/10, σκέψη 36, καθώς και Manova, της 10.10.2013, C-336/12, σκέψη 31, ΣΤΕ 311/2006 7μ., 3497/2006, 214-5/2011, 1583/2012, ΟΛ. ΕΑ 136/2013, ΕΑ 53/2011, σκ. 23).

23. Επειδή, σχετικά με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση προσφυγής (σελ. 5-8 της προσφυγής, υπό Ι.), η προσφεύγουσα επικαλείται ότι εσφαλμένα η αναθέτουσα αρχή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, απέρριψε την προσφορά της, καίτοι αυτή συμμορφώνεται απολύτως με τα οριζόμενα στο άρθρο 2.6.4

(σελ. 33) και στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V (σελ. 85) αυτής, με την αιτιολογία ότι, αν διαιρεθεί η συνολική ετήσια τιμή που προσφέρει η προσφεύγουσα στον πίνακα τακτικών καθαρισμών (143.265,00 €), με την προσφερόμενη τιμή εργατόωρας, η οποία ανέρχεται στο ποσό των έξι ευρώ και τριάντα εννέα λεπτών (6,39 €) εξάγεται πηλίκο 22.420,19 ωρών ετησίως, το οποίο υπολείπεται του προβλεπόμενου αριθμού 22.436 ωρών που απαιτούνται από τη διακήρυξη του διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι ο Ν. 2842/2000 (ΦΕΚ Α΄ 207/27.09.2000) «Λήψη συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή των Κανονισμών (ΕΚ) 1103/97/974/98 και 2866/98 του Συμβουλίου, όπως ισχύουν σχετικά με την εισαγωγή του ευρώ», αφενός στο άρθρο 1 προέβλεψε την αντικατάσταση της δραχμής από το ευρώ, αφετέρου, στο άρθρο 2 αυτού, με τίτλο «Μετατροπές και στρογγυλοποιήσεις», ορίζονται τα εξής: «1. Κάθε χρηματικό ποσό εκφρασμένο σε δραχμές που πρόκειται να καταβληθεί ή να καταλογισθεί σε ευρώ μετατρέπεται και στρογγυλοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5 του Κανονισμού (ΕΚ) 1103/97 του Συμβουλίου. 2. Κάθε χρηματικό ποσό εκφρασμένο σε ευρώ που πρόκειται να καταβληθεί ή να καταλογισθεί σε δραχμές μετατρέπεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 3 του άρθρου 4 του Κανονισμού (ΕΚ) 1103/97 του Συμβουλίου και στρογγυλοποιείται στην πλησιέστερη δραχμή και ειδικότερα προς το άνω αν ο αριθμός μετά την υποδιαστολή είναι ανώτερος ή ίσος με πενήντα λεπτά της δραχμής και προς το κάτω αν είναι κατώτερος από πενήντα λεπτά. Χρηματικά ποσά σε ενδιάμεσους υπολογισμούς, τα οποία δεν πρόκειται να καταβληθούν ή να καταλογισθούν και εκφράζονται σε ευρώ και δραχμές, κατά τις ενδιάμεσες μετατροπές, στρογγυλοποιούνται τουλάχιστον στο δεύτερο δεκαδικό ψηφίο, χωρίς να αποκλείεται συμβατικά μεγαλύτερος βαθμός ακριβείας. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται σε μετατροπές νομισματικών ποσών από μια εθνική νομισματική μονάδα σε άλλη. 4. Οι ενδιάμεσοι υπολογισμοί καλύπτουν όλα τα στάδια κατά το οποίο το μετατρεπόμενο χρηματικό ποσό δεν συνιστά αφ' εαυτού χρηματική οφειλή, αλλά αποτελεί στοιχείο σε μια αλληλουχία πράξεων η οποία δύναται να οδηγήσει στη δημιουργία χρηματικής οφειλής. 5. Διαφορές από στρογγυλοποιήσεις χρηματικών ποσών σε ευρώ ή δραχμές που

πρόκειται να καταβληθούν ή να καταλογισθούν, εφόσον προκύπτουν από την ορθή εφαρμογή των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΚ) 1103/1997 του Συμβουλίου και των διατάξεων του παρόντος, δεν επηρεάζουν τον απαλλακτικό χαρακτήρα των σχετικών πληρωμών ή την ακρίβεια των σχετικών εγγραφών και δεν αναζητούνται. 6. Με αποφάσεις του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, είναι δυνατόν να επιβάλλεται μεγαλύτερος βαθμός ακριβείας σε στρογγυλοποιήσεις κατά τις μετατροπές των ως άνω χρηματικών ποσών σε ενδιάμεσους υπολογισμούς και γενικότερα να ρυθμίζονται θέματα μετατροπών από δραχμές σε ευρώ και αντίστροφο, καθώς και στρογγυλοποιήσεων.». Ομοίως, στην εκδοθείσα βάσει της ως άνω εξουσιοδοτικής διατάξεως της παρ. 6 του άρθρου 2 του ανωτέρω νόμου υπ' αριθμ. ΖΙ-288/2001 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης (ΦΕΚ Β' 456/20.04.2001) «Εφαρμογή του άρθρου 2 του Ν. 2842/2000 "Λήψη συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή των Κανονισμών (ΕΚ) 1103/97, 974/98 και 2866/98 του Συμβουλίου, όπως ισχύουν σχετικά με την εισαγωγή του ευρώ".», στο άρθρο 1 με τίτλο «Αριθμός δεκαδικών ψηφίων», ορίζονται τα εξής : «1) Επιτρέπεται η αναγραφή της ανά μονάδα τιμής σε ευρώ με περισσότερα των δύο δεκαδικών ψηφίων, εφόσον χρησιμοποιείται σε ενδιάμεσους υπολογισμούς, σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 2842/2000, σε όλα τα φορολογικά στοιχεία (τιμολόγια, αποδείξεις κλπ), τα μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων και σε άλλες συναφείς περιπτώσεις. Η ανά μονάδα τιμή καθώς και το γενικό σύνολο σε ευρώ, όταν είναι καταβλητέα και καταλογιστέα, στρογγυλοποιούνται σε δύο δεκαδικά ψηφία. 2) [...]». Ενόψει των ανωτέρω διατάξεων, με τις οποίες τυποποιούνται βασικοί κανόνες της μαθηματικής επιστήμης που αφορούν την στρογγυλοποίηση δεκαδικών αριθμών, έχει κριθεί ότι, ανεξαρτήτως του αν η κανονιστική εμβέλεια των διατάξεων του άρθρου 2 του Ν. 2842/2000 εξαντλήθηκε στη ρύθμιση ζητημάτων σχετικών με τη μετάβαση από τη δραχμή στο ευρώ ή αν οι ρυθμίσεις αυτές του νόμου και της εκτελεστικής τους κανονιστικής Κ.Υ.Α. διεκδικούν πάγια εφαρμογή και στον εφεξής χρόνο, δεν υπάρχει κανόνας που να κωλύει την έκφραση ποσών με ακρίβεια δύο ή περισσότερων δεκαδικών ψηφίων κατά την

κατάρτιση από τους διαγωνιζόμενους της οικονομικής προσφοράς τους και δη είτε πρόκειται για «ενδιάμεσο υπολογισμό» είτε πρόκειται για το τελικό εξαγόμενο των υπολογισμών που περιέχονται σ' αυτήν, υπό την έννοια ότι χρηματικά ποσά σε ενδιάμεσους υπολογισμούς, τα οποία δεν πρόκειται να καταβληθούν ή να καταλογισθούν και εκφράζονται σε ευρώ, κατά τις ενδιάμεσες μετατροπές, στρογγυλοποιούνται τουλάχιστον στο δεύτερο δεκαδικό ψηφίο, χωρίς να αποκλείεται συμβατικά μεγαλύτερος βαθμός ακριβείας (ΕΑ ΣΤΕ 3439/2014). Εξάλλου, σχετικά με τους κανόνες στρογγυλοποίησης, έχει γίνει δεκτό ότι, για να στρογγυλοποιηθεί ένας αριθμός σε μια τάξη του, ακολουθείται ο παρακάτω κανόνας: Αν το ψηφίο της επόμενης προς τα δεξιά τάξης είναι 0, 1, 2, 3 ή 4, παραμένουν τα ψηφία του αριθμού όπως είναι μέχρι και την τάξη που γίνεται η στρογγυλοποίηση. Αν το ψηφίο της επόμενης προς τα δεξιά τάξης είναι 5, 6, 7, 8 ή 9, αυξάνεται κατά μία μονάδα το ψηφίο της τάξης που γίνεται η στρογγυλοποίηση. Πρόκειται για την επικρατούσα μέθοδο στρογγυλοποίησης, γνωστή ως «συνήθης μέθοδος», «συμμετρική αριθμητική στρογγυλοποίησης» και «συμμετρική εφαρμογή» στην Ελλάδα και το εξωτερικό, η οποία υιοθετήθηκε, με εθνικές και κοινοτικές διατάξεις (βλ. σχ. Ν. 2842/2000 και Κανονισμό 1103/97/ΕΚ του Συμβουλίου), ως γενικός κανόνας στρογγυλοποίησης ποσών σε ευρώ, περιλαμβάνεται σε εγχειρίδια διδασκαλίας όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης της χώρας και εφαρμόζεται σε προγράμματα υπολογιστών (ΕΑ ΣΤΕ 543/2007).

24. Επειδή, ωστόσο, σε πλήρη αντίθεση με όσα αβάσιμα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, επί του ανωτέρω προβαλλόμενου πρώτου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με το με το από 18.03.2019 έγγραφό της με θέμα: «Απόψεις του Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Αθηνών (Ο.Μ.Μ.Α.) επί της από 08/03/2019 Προδικαστικής Προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....» με δ.τ. «.....» ενώπιον της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (Α.Ε.Π.Π.)», το οποίο κοινοποιήθηκε στην Α.Ε.Π.Π. στις 18.03.2019, ισχυρίζεται ότι: «Α. *Επί του πρώτου λόγου*

Προσφυγής για την απόρριψη της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας:

Η διακήρυξη του διαγωνισμού, ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της τόσο τους τρίτους, προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει το σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόσει τα όσα ορίζονται σε αυτήν προκειμένου να διασφαλιστεί η ανάπτυξη υγιούς ανταγωνισμού κυρίως με τη μορφή της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων ΕΣ VI Τμ. 53/200 , 181/2006, 31/2003, 105/2003). Σε περίπτωση δε που η ίδια η Διακήρυξη χρησιμοποιεί όρους όπως «Με ποινή αποκλεισμού οι προμηθευτές πρέπει...», «Η μη προσκόμιση δικαιολογητικών ... συνεπάγεται τον αποκλεισμό από τον διαγωνισμό», «Με ποινή απαραδέκτου οι συμμετέχοντες πρέπει ...» και άλλους παρόμοιους, είναι προφανές ότι οι όροι αυτοί θεωρούνται ουσιώδεις και συνεπώς οποιαδήποτε απόκλιση της προσφοράς από αυτούς οδηγεί σε απόρριψη της β . Γνωμ. ΝΣΚ 70/2002).

Εξάλλου, μια προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής είτε του προσφέροντος συναφώς, αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λ.π., C-599/2010, E :C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C-336/2012, EU:C:2013:647, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λ.π., C-599/2010, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C-336/2012, EU:C:2013:647, σκέψη 36) οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση κάποιας ασάφειας και όχι την τροποποίηση της οικονομικής προσφοράς ή πολλώ δε μάλλον να καταλήξει στο να υποβάλλει, στην πραγματικότητα, ο συγκεκριμένος προσφέρων νέα προσφορά βλ. αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2012, Archus and Gama, C-131/2016, της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λ.π., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36, Α.Ε.Π.Π. αριθμός απόφασης: 191/2017). Επομένως, η αναθέτουσα αρχή δεν δύναται να ζητήσει διευκρινίσεις από υποβάλλοντα

προσφορά, του οποίου την προσφορά θεωρεί αόριστη ή μη σύμφωνη με τις τεχνικές προδιαγραφές, της συγγραφής υποχρεώσεων βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση της 29ης Μαρτίου 2012, C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λ.π., σκέψεις 36 και 37) και οφείλει να ελέγχει αυστηρώς αν τηρήθηκαν τα κριτήρια που η ίδια έχει καθορίσει βλ., στο ίδιο πνεύμα, απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, C-496/1999 P, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, Συλλογή 2004, σ. I-3801, σκέψη 115).

Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 2.6.4. της υπ'αριθμ. 8/2018 Διακήρυξης υπό τον τίτλο «Περιεχόμενα φακέλου «Οικονομική Προσφορά» / Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών» «Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται με βάση το αναγραφόμενο στην παρούσα Διακήρυξη κριτήριο ανάθεσης όπως ορίζεται στην παρ. 2.5. Η οικονομική προσφορά συμπληρώνεται επί ποινή αποκλεισμού σύμφωνα με το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V πίνακες Οικονομικής Προσφοράς της παρούσας). Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία παρ. 5 περ. α του άρθρου 95 του Ν. 4412/2016), μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. [...] Οι οικονομικές προσφορές θα συνοδεύονται υποχρεωτικά από ανάλυση μισθοδοσίας, πλήρη τεκμηρίωση των προσφερομένων τιμών και υπεύθυνη δήλωση ότι τηρείται η ισχύουσα εργατική νομοθεσία, άλλως απορρίπτονται ως απαράδεκτες. [...] Για τον υπολογισμό της οικονομικής προσφοράς χρησιμοποιείται ως προβλεπόμενος χρόνος έναρξης της σύμβασης η 01 Οκτωβρίου 2018. Μέσα στον υπόφάκελο της οικονομικής προσφοράς οι υποψήφιοι πρέπει με ποινή αποκλεισμού να εξειδικεύουν σε χωριστό φάκελο τα ακόλουθα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 1 του Ν 3863/2010 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει: I. Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο, II. Τις μέρες και τις ώρες εργασίας, III. Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι, IV. Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων, V. Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά και, VI.

Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο. [...] Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες: β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, [...] δ) Δίνονται περισσότερες από μία ή εναλλακτικές τιμές».

Επιπλέον, σύμφωνα με την παράγραφο 2.6.3.2 της υπ'αριθμ. 8/2018 Διακήρυξης «Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ Απαιτήσεις-Τεχνικές Προδιαγραφές της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης. Συγκεκριμένα η Τεχνική Προσφορά θα πρέπει επί ποινή απορρίψεως να περιλαμβάνει τα ακόλουθα: [...]». Σύμφωνα με το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ - ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ της υπ'αριθμ. 8/2018 Διακήρυξης (σελ. 66-67), ορίζεται ότι, από τις 22.436 ώρες Τακτικού Καθαρισμού, οι 12 ώρες X 50 εβδομάδες = 600 ώρες, αφορούν αποκλειστικά εργασία σε ημέρες μη εργάσιμες, δηλαδή Κυριακές. Επομένως, στη συνολική προσφορά θα πρέπει να υπολογιστεί προσαύξηση 75% επί του ωρομισθίου.

Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 91 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 «Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: [...] β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102».

Εν προκειμένω, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Εταιρείας «.....», στον Πίνακα «Α. Τακτικών Καθαρισμών» της προσφοράς της, έχει δηλωθεί ότι το συνολικό (ετήσιο) εργατικό κόστος με τις πάσης φύσεως μικτές αποδοχές και τις ασφαλιστικές εισφορές του εργοδότη) ανέρχεται σε 143.265,00 ευρώ. Επίσης, στον ίδιο Πίνακα, στη στήλη ΣΥΝΟΛΟ/ΕΡΓΑΤΟΩΡΑ (ΣΥΝΟΛΟ α+β, δηλαδή σύνολο μικτών αποδοχών εργαζόμενων + ασφαλιστικές

εισφορές εργοδότη) έχει δηλωθεί το ποσό 6,39 ευρώ κόστος εργατοώρας). Εάν διαιρεθεί το συνολικό εργατικό κόστος 143.265,00 ευρώ διά το 6,39 ευρώ, οι ώρες που έχουν υπολογιστεί είναι 22.420,1877, δηλαδή 15,81 ώρες λιγότερες από τις προβλεπόμενες (22.436 ώρες Τακτικού Καθαρισμού), χωρίς να έχει ληφθεί υπόψη ότι 600 ώρες εξ αυτών πρέπει να έχουν υπολογιστεί με προσαύξηση 75%. Όμοια, ακόμα και εάν διαιρεθεί το συνολικό εργατικό κόστος, 143.265,00 ευρώ δια 6,3855 κόστος εργατοώρας προ της στρογγυλοποίησης του ποσού), οι ώρες που έχει υπολογίσει η προσφεύγουσα εταιρεία είναι μεν 22.436 ώρες, όμως και πάλι δεν προβλέπεται επιπλέον ποσό το οποίο θα προερχόταν από τον υπολογισμό της προσαύξησης 75% όπως επιβάλλει ο νόμος, καθώς όλες οι ώρες υπολογίζονται με 6,3855/εργατοώρα.

Τα ως άνω αναφερόμενα διαπιστώθηκαν με το Πρακτικό της Επιτροπής αξιολόγησης για την Εταιρεία «.....» όπου αναφέρεται: «.....καθώς επίσης, υπολογίζονται εργάσιμες και μη εργάσιμες ώρες με ενιαία τιμή εργατοώρας, χωρίς την ανάλογη προσαύξηση των μη εργάσιμων ωρών. Δηλ. δεν υπολογίζονται μη εργάσιμες ώρες στον τακτικό καθαρισμό. Ως εκ τούτου, η προσφορά του οικονομικού φορέα κρίνεται απαράδεκτη».

Παρά ταύτα, η προσφεύγουσα εταιρεία παραπονείται για την απόρριψη της οικονομικής της προσφοράς, επικαλούμενη όλως παραπλανητικά νομολογία των δικαστηρίων που αφορά στο επιτρεπτό ή μη στρογγυλοποίησης δεκαδικών αριθμών στην περίπτωση ενδιάμεσων υπολογισμών, ισχυριζόμενη τάχα ότι ο λόγος αυτός οδήγησε στον αποκλεισμό της από τη διαγωνιστική διαδικασία.

Στην πραγματικότητα ωστόσο η πλημμέλεια της οικονομικής της προσφοράς έγκειται στο πρόδηλο γεγονός ότι το αναγραφόμενο κόστος ώρας ποσό 6,39 ευρώ, που δηλώνει, πολλαπλασιαζόμενο με τις 22.436 ώρες, που προβλέπονται στη σύμβαση που πρόκειται να υπογραφεί, δεν καταλήγει στο συνολικό εργατικό κόστος ύψους 143.265,00 ευρώ που δηλώνει στον πίνακα Α' των τακτικών καθαρισμών, καθόσον το γινόμενο του κόστους ώρας, με τις 22.436 ώρες τακτικού καθαρισμού ετησίων, δεν ισούται με το δηλούμενο ως συνολικό εργατικό κόστος ποσό των 143.265,00 ευρώ αλλά με το ποσό των 143.366,04 ευρώ και επομένως υπολείπεται ποσού 101,04 ευρώ.

Συνεπώς, το τιθέμενο ζήτημα και ο πραγματικός λόγος απόρριψης της οικονομικής της προσφοράς από την αναθέτουσα αρχή δεν είναι το επιτρεπτό ή μη της στρογγυλοποίησης, αλλά το αν η οικονομική της προσφορά είναι διατυπωμένη με τρόπο σαφή και ορισμένο, καθώς και το εάν η προτεινόμενη δαπάνη μπορεί να επαληθευτεί, γεγονός που δεν συντρέχει εν προκειμένω. Κατά τον τρόπο αυτό δεν πληρούται η απαίτηση της παραγράφου 2.6.4 της υπ'αριθμ. 8/2018 Διακήρυξης, κατά παράβαση και του άρθρου 91 του Ν. 4412/2016, ως εκτενώς αναφέρθηκε ανωτέρω, ενώ αποτέλεσμα της ασάφειας και της αοριστίας της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας είναι να εμφανίζεται η τελική της προσφορά χαμηλότερη, μολονότι το αναγραφόμενο ως ωρομίσθιο ποσό εμφανίζεται κατόπιν στρογγυλοποίησης υψηλότερο.

Δέον επομένως όπως ο πρώτος λόγος προσφυγής της ανωτέρω εταιρείας όπως απορριφθεί ως αβάσιμος νόμω και ουσία. Εξάλλου, η απόρριψη του πρώτου λόγου της υπό κρίση ενώπιον Σας Προσφυγής οδηγεί αναγκαιώς και σε απόρριψη της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας ως απαράδεκτης.».

25.Επειδή, σχετικά με τον πρώτο λόγο προσφυγής, τους αυτούς ισχυρισμούς επικαλείται και η παρεμβαίνουσα στην ασκηθείσα παρέμβασή της, αναφέροντας χαρακτηριστικά τα εξής: «Α.- ΛΟΓΟΙ ΑΦΟΡΩΝΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ.

Οι αιτιάσεις που προβάλλονται από την αιτούσα κατά των λόγων απόρριψης της προσφοράς της είναι αόριστες, αβάσιμες, αλυσιτελείς και απορριπτέες, όπως εκτίθεται αναλυτικά κατωτέρω.

1.- Το απαράδεκτο της προσφυγής

1.1.- Η προσφορά της αιτούσας απορρίφθηκε για δύο λόγους, που η συνδρομή καθενός, αυτοτελώς, καθιστά την προσφορά αντίθετη προς τους όρους της διακήρυξης και, επομένως, απαράδεκτη και απορριπτέα. Συγκεκριμένα :

(α) 1ος λόγος απόρριψης: Οι ώρες απασχόλησης που προσφέρονται είναι λιγότερες από τις απαιτούμενες από τη διακήρυξη, όπως προκύπτει από τη διαίρεση του συνολικού προσφερόμενου ετήσιου εργατικού

κόστους για τους τακτικούς καθαρισμούς δια της τιμής της εργατοώρας που δηλώνεται από την προσφεύγουσα στην οικονομική της και

(β) 2ος λόγος απόρριψης: Η προσφερόμενη τιμή της εργατοώρας είναι η ίδια (:ενιαία) τόσο για τις ώρες της τακτικής απασχόλησης, όσο και για τις ώρες απασχόλησης κατά τις Κυριακές και αργίες, χωρίς προσαύξηση για τις τελευταίες. [Σημείωση: Στο υπ' αρ. 4/8.2.2019 Πρακτικό της Επιτροπής διενέργειας / αξιολόγησης προσφορών ο λόγος αυτός απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας αναφέρεται ως εξής: « καθώς επίσης, υπολογίζονται εργάσιμες και μη εργάσιμες ώρες με ενιαία τιμή εργατοώρας, χωρίς ανάλογη προσαύξηση των μη εργάσιμων ωρών. Δηλ. δεν υπολογίζονται μη εργάσιμες ώρες στον τακτικό καθαρισμό»].

1.2.- Ειδικότερα σχετικά με τον δεύτερο ως άνω λόγο απόρριψης της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας λεκτέα τα ακόλουθα:

(α) Κατά τα οριζόμενα στη διακήρυξη (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ - ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ) και το ενδεικτικό αναλυτικό πρόγραμμα του Τακτικού καθαρισμού, οι συνολικά απαιτούμενες ετησίως ώρες καθαρισμού ανέρχονται σε 22.436, εκ των οποίων οι (12 ώρες X 50 εβδομάδες =) 600 ώρες εργασίας αφορούν απασχόληση κατά τις Κυριακές και αργίες.

(β) Συνεπώς, οι διαγωνιζόμενοι έπρεπε να συνυπολογίσουν στην οικονομική τους προσφορά για τον τακτικό καθαρισμό την δαπάνη που συνεπάγεται η προσαύξηση του ωρομισθίου των εργαζομένων λόγω απασχόλησής τους για 600 ώρες ετησίως σε ημέρα Κυριακή ή αργία.

(γ) Η προσφεύγουσα δεν έχει συνυπολογίσει στην οικονομική της προσφορά την ανωτέρω πρόσθετη εργατική δαπάνη λόγω προσαύξησης των αποδοχών των εργαζομένων που θα απασχοληθούν σε ημέρα Κυριακή ή αργία (δηλαδή σε μη εργάσιμη ημέρα), όπως τούτο προκύπτει από την ανάλυση της οικονομικής της προσφοράς, που έχει ως εξής:

[...].

(δ) Η προσφεύγουσα, όπως συνομολογεί και στην προσφυγή της, έχει υπολογίσει το συνολικό κόστος της εργατοώρας σε 6,39 €, στην τιμή δε αυτή δεν περιλαμβάνεται η ανάλογη προσαύξηση για τις ώρες απασχόλησης σε ημέρα

Κυριακή ή αργία («μη εργάσιμες ώρες», όπως τις αναφέρει η Επιτροπή διενέργειας / αξιολόγησης των προσφορών στο υπ' αρ. 4/8.2.2019 Πρακτικό της). Βάσει του ως άνω κόστους της εργατοώρας, το οποίο δεν περιλαμβάνει την προαναφερόμενη δαπάνη της προσαύξησης των αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών λόγω απασχόλησης σε ημέρα Κυριακή ή αργία, έχει υπολογιστεί από την προσφεύγουσα η συνολική εργατική δαπάνη για τον τακτικό καθαρισμό. Για το λόγο αυτό η περιλαμβανόμενη στην προσφορά της προσφεύγουσας συνολική εργατική δαπάνη για τον τακτικό καθαρισμό υπολείπεται του ελάχιστου εργατικού κόστους που απαιτείται για την εκτέλεση της σύμβασης, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της διακήρυξης.

(ε) Συνεπώς, η οικονομική προσφορά της προσφεύγουσας είναι αντίθετη προς τους όρους της διακήρυξης και δεν καλύπτει τις οριζόμενες σ' αυτήν απαιτήσεις. Για το λόγο αυτό η προσφορά της προσφεύγουσας κρίθηκε ως απαράδεκτη από την αναθέτουσα αρχή (κατ' αποδοχή της σχετικής αξιολόγησης και κρίσης της Επιτροπής διενέργειας / αξιολόγησης των προσφορών).

Συνεπώς είναι ορθή και νόμιμη η απόρριψη της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας για μόνο τον ανωτέρω λόγο.

[Επισήμανση: Η προσφεύγουσα έχει υπολογίσει και δηλώσει στην προσφορά της συνολικό εργατικό κόστος για τον τακτικό καθαρισμό ανερχόμενο σε 143.265 € και κόστος εργατοώρας για τον τακτικό καθαρισμό ανερχόμενο σε 6,39 €. Η συνολική δαπάνη που προκύπτει ως ορθό αποτέλεσμα του πολλαπλασιασμού των συνολικών ωρών τακτικού καθαρισμού που ορίζονται στη διακήρυξη (22.436 ώρες) με το ως άνω κόστος της εργατοώρας ανέρχεται σε (22.436 ώρες X 6,39 €/ώρα =) 143.366,04 ευρώ. Συνεπώς, ακόμη όμως και αν στο ως άνω κόστος της εργατοώρας περιλαμβανόταν η δαπάνη της προσαύξησης λόγω απασχόλησης σε ημέρα Κυριακή ή αργία (το οποίο βεβαίως δεν συμβαίνει, όπως προεκτέθηκε) και πάλι η συνολική δαπάνη που έχει περιλάβει στην προσφορά της η προσφεύγουσα για τον τακτικό καθαρισμό (143.265 ευρώ) είναι εσφαλμένη].

1.3.- Η προσφεύγουσα προβάλλει με την υπό κρίση προσφυγή της αιτιάσεις μόνο για τον πρώτο από τους προαναφερθέντες λόγους απόρριψης

της οικονομικής της προσφοράς και δεν προσβάλλει τον δεύτερο λόγο απόρριψης αυτής, που είναι ο κατά τα άνω μη συνυπολογισμός στην οικονομική προσφορά της εργατικής δαπάνης, που συνεπάγεται η προσαύξηση (πρόσθετη δαπάνη) λόγω απασχόλησης σε ημέρα Κυριακή και αργία.

Ο δεύτερος ως άνω λόγος στηρίζει την απόρριψη αυτοτελώς, δηλαδή ανεξάρτητα από τη συνδρομή του πρώτου λόγου απόρριψης. Κατά του δεύτερου λόγου απόρριψης της οικονομικής της προσφοράς η προσφεύγουσα δεν έχει ασκήσει προδικαστική προσφυγή και παρελθούσας της νόμιμης προθεσμίας για την προσβολή του, η σχετική κρίση της αναθέτουσας αρχής έχει καταστεί τελεσίδικη. Συνεπώς, καθώς η προσφορά της προσφεύγουσας έχει απορριφθεί νομίμως για τον δεύτερο ως άνω λόγο, αλυσιτελώς ασκείται η υπό κρίση προσφυγή, η οποία είναι απαράδεκτη, καθώς ελλείπει το έννομο συμφέρον για την άσκησή της.

2.- Το αβάσιμο του λόγου της προσφυγής

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το κόστος ανά ώρα που έχει δηλώσει στην προσφορά της ότι ανέρχεται σε 6,39 ευρώ, έχει προκύψει από στρογγυλοποίηση με τη χρήση μόνο δύο δεκαδικών ψηφίων κατά τους ενδιάμεσους υπολογισμούς στους οποίους προέβη για τη διαμόρφωση της οικονομικής της προσφοράς. Υποστηρίζει δε ότι τούτο έπραξε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 2842/2000 και του άρθρου 1 της υπ' αριθμ. Ζ1-288/2001 Κοινής Απόφασης των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης, που έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην παρούσα περίπτωση.

Ισχυρίζεται δε περαιτέρω ότι το συνολικό κόστος που έχει περιλάβει στην προσφορά της για τον τακτικό καθαρισμό (: 143.265,00 ευρώ), υπολογιζόμενο χωρίς να ληφθεί υπόψη η στρογγυλοποίηση του κόστους της εργατούρας στο δεύτερο δεκαδικό ψηφίο, καλύπτει τον συνολικό αριθμό των ωρών του τακτικού καθαρισμού που ορίζονται στη διακήρυξη και ότι για το λόγο αυτό είναι εσφαλμένη η κρίση της αναθέτουσας αρχής ότι η περιλαμβανόμενη στην προσφορά της εργατική δαπάνη για τον τακτικό καθαρισμό δεν καλύπτει το σύνολο των ωρών του τακτικού καθαρισμού.

Οι ισχυρισμοί αυτοί της προσφεύγουσας είναι εσφαλμένοι και αλυσιτελείς. Η πραγματικότητα είναι ότι το δηλούμενο από την προσφεύγουσα κόστος της για τον τακτικό καθαρισμό δεν αποτελεί ενδιάμεσο μέγεθος, αλλά το συνολικό ποσό, που δηλώνεται από την ίδια ως βάση υπολογισμού της περιλαμβανόμενης στην προσφορά της συνολικής εργατικής δαπάνης για τον τακτικό καθαρισμό, αλλά και ως βάση υπολογισμού της εργατικής δαπάνης για τους έκτακτους καθαρισμούς (βλ. πίνακα της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας).

Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διευκρινίσεις της διακήρυξης για τη συμπλήρωση της οικονομικής προσφοράς, η τιμή ανά εργατοώρα πρέπει να είναι η ίδια στους πίνακες που αφορούν τον τακτικό καθαρισμό και τους έκτακτους καθαρισμούς.

Συνεπώς, το κόστος της εργατοώρας αποτελεί την προσφερόμενη τιμή μονάδας και είναι ουσιώδες και καθοριστικό μέγεθος για τον προσδιορισμό της συνολικής προσφερόμενης εργατικής δαπάνης τόσο για τον τακτικό καθαρισμό, όσο και για τους έκτακτους καθαρισμούς. [Διευκρίνιση: Η προσφερόμενη τιμή μονάδας, κατά τα οριζόμενα στη διακήρυξη, όπως προκύπτουν από το περιεχόμενο και τη δομή των περιλαμβανόμενων στη διακήρυξη πινάκων της οικονομικής προσφοράς, αφορά το κόστος της εργατοώρας χωρίς το συνυπολογισμό της προσαύξησης για απασχόληση σε ημέρα Κυριακή ή αργία].

Ο υπολογισμός της συνολικής προσφερόμενης εργατικής δαπάνης για τον τακτικό καθαρισμό βάσει τιμής μονάδας διαφορετικής, που είναι μικρότερη από την προσφερθείσα (ακόμη και αν η διαφορά αφορά χιλιοστά του ευρώ), είναι εσφαλμένος και η κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζόμενη συνολική εργατική δαπάνη για τον τακτικό καθαρισμό, που είναι μικρότερη από εκείνη που προκύπτει με την εφαρμογή της προσφερόμενης τιμής της εργατοώρας, δεν καλύπτει το σύνολο των ωρών τακτικού καθαρισμού που ορίζονται στη διακήρυξη.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω είναι απορριπτέος ο υπόψη λόγος της υπό κρίση προσφυγής.».

26. Επειδή, περαιτέρω, ενόψει των όσων αναφέρθηκαν ανωτέρω και μετά από ενδελεχή έρευνα του φακέλου της υπόθεσης, προέκυψε ότι, η προσφεύγουσα στον υποβληθέντα από αυτήν με την προσφορά της, πίνακα ανάλυσης εργατικής νομοθεσίας τακτικού καθαρισμού (βλ. συνημμένο στην προσφορά της ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «3. Επεξήγηση πίνακας κόστους_signed.pdf»), πράγματι παρέλειψε να συμπεριλάβει στον υπολογισμό του κόστους της εργατοώρας την προαναφερόμενη δαπάνη της προσαύξησης 75% των αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών λόγω απασχόλησης σε ημέρα Κυριακή ή αργία. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα παρέλειψε να υπολογίσει στη συνολική εργοδοτική δαπάνη για τον τακτικό καθαρισμό, τις 600 ώρες εργασίας (12 ώρες X 50 εβδομάδες), οι οποίες αφορούν απασχόληση κατά τις Κυριακές και αργίες και οι οποίες δεν υπολογίζονται με κόστος εργατοώρας έξι ευρώ και τριάντα εννέα λεπτά (6,39 €), αλλά προσαυξημένες κατά 75%. Συνεπώς, η περιλαμβανόμενη στην προσφορά της προσφεύγουσας συνολική εργατική δαπάνη για τον τακτικό καθαρισμό υπολείπεται του ελάχιστου εργατικού κόστους που απαιτείται για την εκτέλεση της σύμβασης, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της διακήρυξης, όπως βάσιμα υποστηρίζει τόσο η αναθέτουσα αρχή όσο και η παρεμβαίνουσα. Ομοίως και σε πλήρη αντίθεση με όσα όλως αβάσιμα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η προσφορά της δεν κρίθηκε απορριπτέα, λόγω εσφαλμένου υπολογισμού στη στρογγυλοποίηση των δεκαδικών ψηφίων της οικονομικής προσφοράς της, αλλά λόγω του ότι είτε με τη στρογγυλοποίηση στο ποσό των 6,39 ευρώ είτε προ της στρογγυλοποίησης, σύμφωνα με την αναγκαστικού δικαίου βάση υπολογισμού της εργατοώρας στο ποσό των 6,3855 ευρώ, το δηλούμενο ως προσφερόμενο από την προσφεύγουσα ποσό των εκατόν σαράντα τριών χιλιάδων διακοσίων εξήντα πέντε ευρώ (143.265,00 €) δημιουργεί ασάφεια και αοριστία της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας, καθώς δεν επαληθεύεται και είτε υπολείπεται διαιρούμενο με το προσφερόμενο κόστος εργατοώρας, ως προς τις απαιτούμενες από τη διακήρυξη ώρες (22.436) είτε διαπιστώνεται διαφορά στο υπολογισθέν ποσό, εφόσον συμπεριληφθεί σε αυτό η προσαύξηση του 75% για τις Κυριακές και τις αργίες. Έτσι, ορθά κρίθηκε από την αναθέτουσα αρχή, με

Αριθμός Απόφασης: 486/2019

την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η οικονομική προσφορά της προσφεύγουσας, δεν είναι διατυπωμένη με τρόπο σαφή, ορισμένο και επαληθεύσιμο και άγει στο συμπέρασμα ότι η προσφορά της προσφεύγουσας δεν συμμορφώθηκε με απαραίτους όρους της διακήρυξης και άρα είναι απορριπτή. Σε συνέχεια των ανωτέρω σκέψεων, εάν διαιρεθεί το συνολικό δηλωθέν προσφερόμενο εργατικό κόστος των 143.265,00 ευρώ διά το κόστος εργατοώρας 6,39 ευρώ, οι ώρες που έχουν υπολογιστεί είναι 22.420,1877, δηλαδή 15,81 ώρες λιγότερες από τις προβλεπόμενες (22.436 ώρες Τακτικού Καθαρισμού), χωρίς να έχει ληφθεί υπόψη ότι 600 ώρες εξ αυτών πρέπει να έχουν υπολογιστεί με προσαύξηση 75%. Ακόμα λοιπόν και εάν διαιρεθεί το συνολικό εργατικό κόστος, 143.265,00 ευρώ δια 6,3855 κόστος εργατοώρας προ της στρογγυλοποίησης του ποσού), οι ώρες που έχει υπολογίσει η προσφεύγουσα εταιρεία είναι μεν 22.436 ώρες, όμως και πάλι δεν προβλέπεται επιπλέον ποσό το οποίο θα προερχόταν από τον υπολογισμό της προσαύξησης 75% όπως επιβάλλει ο νόμος, καθώς όλες οι ώρες υπολογίζονται με 6,3855/εργατοώρα. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, η οικονομική προσφορά της προσφεύγουσας πάσχει αοριστίας, δεν είναι επαληθεύσιμη και ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτός ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ αντίστοιχα πρέπει να γίνουν δεκτοί οι ισχυρισμοί της παρεμβαίνουσας και της αναθέτουσας αρχής, όπως περιλαμβάνονται στην ασκηθείσα παρέμβαση και τις υποβληθείσες απόψεις αντίστοιχα.

27. Επειδή, περαιτέρω, σχετικά με τους λόγους της υπό κρίση προσφυγής (σελ. 8-14 της προσφυγής, υπό II.), οι οποίοι αφορούν την αποδοχή των προσφορών των εταιρειών με την επωνυμία «.....» και «.....», ενόψει της απόρριψης του πρώτου λόγου της προσφυγής που αφορούσε την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, ο αποκλεισμός της προσφεύγουσας κατέστη οριστικός και άρα η προσφεύγουσα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 15 της παρούσας, η προσφεύγουσα κατέστη «τρίτη» ως προς τη συνέχιση του

διαγωνισμού, δεδομένου ότι η διαπλαστική ενέργεια της ακυρωτικής απόφασης της Α.Ε.Π.Π. αποτελεί μία από τις κύριες συνέπειες αυτής και επενεργεί erga omnes σε αναδραμόντα χρόνο και, ως εκ του διαπλαστικού της χαρακτήρα, ενεργεί υπέρ και κατά πάντων. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, παρέλκει ως αλυσιτελής, η εξέταση των λόγων προσφυγής που στρέφονται κατά των προσφορών έτερων οικονομικών φορέων και αυτοί κρίνονται απορριπτέοι ως απαραδέκτως προβαλλόμενοι, λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας.

28. Επειδή, ομοίως, η αναθέτουσα αρχή, στις προαναφερθείσες απόψεις της, ισχυρίζεται ότι: *«Β. Επί του δεύτερου λόγου Προσφυγής ως προς την αποδοχή των προσφορών των λοιπών οικονομικών φορέων:*

Οι λοιποί λόγοι Προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρείας οι οποίοι βάλλουν κατά των προσφορών των εταιρειών «.....» και «.....» πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελείς λόγω έλλειψης έννομου συμφέροντος.

Ειδικότερα, το έννομο συμφέρον Α.Ε.Π.Π. 644/2018) μετέχοντος σε διαγωνισμό ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, περί ακύρωσης της προσβαλλόμενης ως προς την αποδοχή των έτερων διαγωνιζομένων που κρίθηκαν αποδεκτοί από την προσβαλλόμενη, εξαρτάται από την κρίση περί της νομίμου δικής του συμμετοχής Α.Ε.Π.Π. 119 και 208/2017). Και αυτό, επειδή εφόσον κριθεί νόμιμος ο αποκλεισμός του, παρέλκει, ως αλυσιτελής η εξέταση των τυχόν λόγων που προβάλλει κατά έτερου μετέχοντος Δ.Εφ.Αθ. 892/2010). Αυτό, καθώς, κατά τα παγίως κριθέντα Σ.τ.Ε. Ε.Α. 106/2013, 64, 380-79/2012, 671/2011, 1156, 329, 43/2010, 695, 311, 952/2009, 1194, 833, 569/2008, 786/2005, Σ.τ.Ε. 1265/2011) διαγωνιζόμενος, ο οποίος νομίμως αποκλείεται από διαγωνισμό, δεν έχει, καταρχήν, έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου, δοθέντος ότι με τον αποκλεισμό του καθίσταται, ως προς το διαγωνισμό αυτό, τρίτος Δ.Εφ.Πειρ. Ασφ. 9/2013).

Κατ' εξαίρεση, και προς διασφάλιση της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφραση των αρχών της ίσης μεταχείρισης των

διαγωνιζόμενων και της διαφάνειας που διέπουν το σύνολο του ενωσιακού δικαίου των δημόσιων συμβάσεων, δύναται ο αποκλεισθείς διαγωνιζόμενος να προβάλλει με έννομο συμφέρον ισχυρισμούς αναφερόμενους αποκλειστικώς στην αποδοχή της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου με εκείνου που απετέλεσε την αιτιολογία αποκλεισμού του. Το δε ως άνω ενιαίο μέτρο κρίσης, έχει την έννοια ότι τυχόν αποκλεισθείς διαγωνιζόμενος δύναται να αιτηθεί τον αποκλεισμό έτερου διαγωνιζομένου για τον ίδιο λόγο για τον οποίο απεκλείσθη και ο ίδιος, αλλά ότι μπορεί να προβάλλει παρά μόνον αιτιάσεις κατά της, κατά παράβαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και του ενιαίου μέτρου κρίσεως, αποδοχής της προσφοράς του έτερου διαγωνιζομένου, παρόλο που και σε εκείνη συνέτρεχε λόγος απορρίψεως ίδιος με εκείνον που αποτέλεσε την αιτιολογία απορρίψεως της δικής της προσφοράς και να ζητήσει ούτως και τον αποκλεισμό του έτερου μετέχοντος από τον διαγωνισμό, για τον ίδιο λόγο για τον οποίο απεκλείσθη και ο ήδη αποκλεισθείς διαγωνιζόμενος Α.Ε.Π.Π. 1011/2018, Σ.τ.Ε. 1265/2011, Σ.τ.Ε. Ε.Α. 311/2009, Δ.Εφ.Πειρ. Ασφ. 33/2015). Η δε έννοια του ως άνω «ίδιου λόγου» σημαίνει ότι η αναθέτουσα, ενώ εν τέλει συνέτρεχε η ίδια πλημμέλεια στη μία περίπτωση έκρινε τη μία προσφορά αποκλειστέα και την άλλη όχι και ότι ερμήνευσε και αξιολόγησε το ίδιο τεχνικό, νομικό ή πραγματικό στοιχείο στη μία περίπτωση ως καλύπτον τους όρους και τις προδιαγραφές του διαγωνισμού και στην άλλη, ακριβώς αντίστροφα, πως όχι. Αυτό είναι και το νόημα της κατ' εξαίρεση των ως άνω αναφερθέντων περί εξαρτήσεως του εννόμου συμφέροντος προς προσβολή της αποδοχής μιας έτερης προσφοράς από το νόμιμο της προσφοράς του προσφεύγοντος και άρα της μη ιδιότητάς του ως «τρίτου» και δη νομίμως καταστάντα ως «τρίτου» και «ξένου» ως προς τον προκείμενο διαγωνισμό, αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης. Εξ ου και η εφαρμογή της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης ερείδεται στην αποδοχή έτερης προσφοράς «παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου με εκείνον που αποτέλεσε την αιτιολογία αποκλεισμού του επικαλούμενου τον αποκλεισμό της» Σ.τ.Ε. Ε.Α. 349/2017, σκ. 19 με παραπομπές σε Σ.τ.Ε. 3921/2013, 715/2011, Ε.Α. 344/2017, 106/2013, 274/2012, 66/2012, 74/2010, 952/2009). Δηλαδή, σκοπός

της αρχής και άρα κριτήριο της εφαρμογής του ενιαίου μέτρου κρίσης είναι να μην παραμένει στον διαγωνισμό μια προσφορά με τα ίδια στοιχεία, άρα παρά τον ίδιο λόγο για τον οποίο μία άλλη απεκλείσθη, κατάσταση που θα καθιστούσε όλως αυθαίρετη και άνιση τη μεταχείριση των διαγωνιζομένων και θα υπονόμειε την εμπιστοσύνη των οικονομικών φορέων στις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων. Για τη δε θεμελίωση παραβιάσεως του ίσου μέτρου κρίσεως, κρίσιμο είναι το αν εχώρησε διαφορετική εκτίμηση των αυτών πλημμελειών των προσφορών και όχι αν διαφορετικές πλημμέλειες αφορούν στο ίδιο, εν γένει, ζήτημα αυτολεξεί Σ.τ.Ε. 2186/2013). Η εφαρμογή δηλαδή του ενιαίου μέτρου κρίσης δεν είναι δυνατόν να υποκαθιστά το ελλείπον έννομο συμφέρον αποκλεισθέντος διαγωνιζομένου οδηγώντας σε διάχυτη κρίση της εν γένει νομιμότητας της αποδοχής προσφοράς έτερου διαγωνιζομένου, ούτε καν στην κρίση παρόμοιων ζητημάτων καθώς ούτως η κατάσταση θα κατέληγε μία συνεχή, αδιάξοδη και όλως υποκειμενική αξιολόγηση του βαθμού ομοιότητας των λόγων αποκλεισμού του αποκλεισθέντος και των έτερων διαγωνιζομένων. Τα ως άνω απαιτούν αντικειμενική ταύτιση των υπό κρίση λόγων. Κατ' αποτέλεσμα, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής η παραπάνω αρχή και το εξαιρετικό έννομο συμφέρον που καθιερώνει για επικλήσεις παραβάσεων εκ μέρους άλλης προσφοράς προδιαγραφών και όρων πέραν των συγκεκριμένων για τους οποίους απεκλείσθη ο προσφεύγων και μάλιστα παραβάσεων που έλαβαν χώρα με οιονδήποτε άλλο τρόπο πλην αυτού για τον οποίο εκρίθη ότι παραβίασε τον οικείο όρο ο προσφεύγων. Ουδόλως δε έχει έννομη σημασία αν ο όποιος τυχόν όρος ανήκει στο ίδιο παράρτημα, κεφάλαιο, άρθρο και παράγραφο της διακήρυξης ή να αφορά εν γένει το ίδιο θέμα, νομικό ή πραγματικό ζήτημα ή μέρος του συμβατικού αντικειμένου ή εξάρτημα ή τμήμα των τεχνικών στοιχείων του προϊόντος ή της υπηρεσίας, αλλά θα πρέπει να υφίσταται ταύτιση μεταξύ του επικαλούμενου ως παραβιασθέντα από τον έτερο διαγωνιζόμενο και αυτού για τον οποίο απεκλείσθη ο προσφεύγων, καθώς μόνο έτσι μπορεί να κριθεί ότι το ίδιο στοιχείο αξιολογήθηκε με αντίθετο τρόπο και ότι η ίδια πραγματική συνθήκη κατέληξε σε αντίστροφο αποτέλεσμα. Συνεπώς, το ενιαίο μέτρο κρίσης δεν προϋποθέτει απλά παρόμοια νομική και πραγματική

βάση μεταξύ βάσης συντελεσθέντος αποκλεισμού και επικαλούμενης βάσης αποκλεισμο άλλης προσφοράς) ή παράβαση του ίδιου κανόνα της διακήρυξης, αλλά ίδιο τρόπο απόκλισης από τους όρους της διαδικασίας.

Συνεπώς, δεδομένου ότι εν προκειμένω για δε τους λοιπούς λόγους Προσφυγής, που αναφέρονται σε πλημμέλειες των προσφορών των λοιπών διαγωνιζομένων, δεν προκύπτει αντικειμενική ταύτισή τους με το λόγο απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας, κατά τα ανωτέρω εκτενώσ αναφερόμενα, στερείται η ίδια έννομου συμφέροντος προβολής τους και πρέπει αυτοί να απορριφθούν.».

29. Επειδή, τέλος, σχετικά με τον λόγο προσφυγής που βάλλει κατά της απόρριψη της προσφοράς της, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται αντίστοιχα τα ακόλουθα: **«B.- ΛΟΓΟΙ ΑΦΟΡΩΝΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΣ.**

Καθώς η υπό κρίση προσφυγή είναι απορριπτέα κυρίως ως απαράδεκτη ελλείπει εννόμου συμφέροντος, επιπροσθέτως δε και διότι οι λόγοι της αίτησης που αφορούν στην απόρριψη της προσφοράς της αιτούσας είναι αβάσιμοι, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι και οι λόγοι που στρέφονται κατά της αποδοχής της προσφοράς της εταιρείας μας [...].».

30. Επειδή, όλως επικουρικώς, ακόμη και εάν ήθελε εκτιμηθεί η δυνατότητα επιδίωξης ματαίωσης της διαγωνιστικής διαδικασίας, κατά το στάδιο της ανάθεσης στον προσωρινό ανάδοχο, με σκοπό την εκκίνηση νέας ταυτόσημης διαδικασίας ανάθεσης σύμβασης, με στόχευση την ανάληψη της εν λόγω προμήθειας (βλ. αποφάσεις του ΔΕΕ, όπου ερμηνεύοντας τις ισχύουσες ρυθμίσεις της Οδηγίας 89/665 με τις αποφάσεις του της 2.7.2013 και 5.4.2016 αντιστοίχως, επί των υποθέσεων C-100/12 «Fastweb SpA» και C-689/13 «Puligienica Facility Escro SpA» (PFE), ταυτόσημες με τις εν προκειμένω εφαρμοστέες της ειδικής Οδηγίας 92/12 (L 76), αλλά και αυτές τούτες τις ρυθμίσεις της Οδηγίας 92/12 απόφασή της 11.5.2017, επί της υποθέσεως C-131/16, «Archus sp.z. o.o και Gama Jacek Lipik», έκρινε ρητώς ότι το έννομο

συμφέρον «ενδιαφερομένου», άρθρο 2α παρ. 2 εδ. γ'. στις δύο Οδηγίες, είναι δυνατόν να συνίσταται και στην ματαίωση της διαδικασίας, ώστε να κινηθεί νέα διαδικασία συνάψεως συμβάσεως και ΕΑ ΣΤΕ 22/2018 αντίστοιχα), κατ' αρχήν εν προκειμένω, δεδομένου ότι ούτε από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου ούτε από τις αντίστοιχες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου σχετικά με το έννομο συμφέρον διαγωνιζομένων κατά το προσυμβατικό στάδιο και τη σχετική νομολογία του ΔΕΕ αναγνωρίζεται γενικό έννομο συμφέρον ακόμη και στον μη οριστικώς αποκλεισθέντα διαγωνιζόμενο να ενεργεί ως «μοχλός του αντικειμενικού ελέγχου νομιμότητας του διαγωνισμού» και εγγυητής της διαφάνειας αυτού (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 106/2018). Επομένως, στερείται, εν πάση περιπτώσει, εννόμου συμφέροντος η προσφεύγουσα να στραφεί κατά της προσφοράς της παρεμβαίνουσας. Περαιτέρω, ακόμη και εάν είχε στραφεί κατά της εν λόγω προσφοράς επί τη βάση της ματαίωσης και επαναπροκήρυξης του διαγωνισμού στο παρόν στάδιο, έννομο συμφέρον προς ματαίωση του διαγωνισμού από συμμετέχοντα θα μπορούσε να νοηθεί μόνο υπό την έννοια της επιδίωξης επαναπροκήρυξης του διαγωνισμού με τους αυτούς ακριβώς όρους, επί τω τέλει ανάδειξης αυτού ως αναδόχου. Ως προκύπτει, ωστόσο, από την πορεία του εν θέματι διαγωνισμού, ήτοι την υπό κρίση προσφυγή και την ασκηθείσα παρέμβαση και δη τις παραδοχές της προσφεύγουσας στην πρώτη εξ αυτών σε συνδυασμό με το περιεχόμενο της προσφοράς της και τους με την υπό κρίση προσφυγή προβαλλόμενους σχετικώς ισχυρισμούς, αλυσιτελώς προβάλλονται λόγοι κατά της συμμετοχής της παρεμβαίνουσας, εφόσον δυνάμει της οικείας προσφοράς της προσφεύγουσας, άλλως του εργατικού κόστους που δύναται, κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της φερόμενης προς κρίση υπόθεσης, να προσφέρει η προσφεύγουσα βάσει των οικείων όρων της διακήρυξης, δεν είναι δυνατή η ανάθεση της εν θέματι σύμβασης, ως έχει, σε αυτήν (βλ. Ε. Παυλίδου, «οι αλυσιτελείς αιτήσεις ακυρώσεως του ΣΤΕ», ΕΔΔ, 2 2015, σελ. 249).

31. Επειδή, κατ' ακολουθίαν η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Αριθμός Απόφασης: 486/2019

32. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, το παράβολο που κατέθεσε η Προσφεύγουσα πρέπει να καταπέσει (άρθρο 363 του Ν. 4412/2016).

33. Επειδή, πρέπει να γίνει δεκτή η ασκηθείσα παρέμβαση.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την ασκηθείσα παρέμβαση

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 16 Απριλίου 2019 και εκδόθηκε στις 6 Μαΐου 2019 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου

Σωτηρία Σταματοπούλου